

MINISTERSTVO PRO MÍSTNÍ ROZVOJ

Staroměstské nám. 6
110 15 Praha 1

Praze dne 9. 2. 2016
č. j. MMR-7552/2016-81-1

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo pro místní rozvoj, odbor územního plánování (dále též jako „Ministerstvo“), jako nadřízený orgán podle ustanovení § 16a odst. 4 a § 20 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále též „InfZ“), ve spojení s ustanovením § 11 odst. 1 písm. a), § 8 a § 171 odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), a § 178 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), rozhodlo podle § 16a odst. 6 písm. b) InfZ o stížnosti pana Mikuláše Ferjenčíka, nar. 19. 3. 1987, bytem Bořivojova 694/108, 130 00 Praha 3 (dále jen „stěžovatel“), nazvané „*Odvolání proti odepření informací*“, na postup Magistrátu hlavního města Prahy, odboru územního rozvoje, sídlem Mariánské náměstí 2/2, 110 00 Praha 1, pracoviště Jungmannova 35/29, 111 21 Praha 1, při vyřizování žádosti stěžovatele o poskytnutí informace ve věci „*poskytnutí celého metropolitního plánu, tak jak ho předal IPR pořizovatel*“

t a k t o :

Magistrátu hlavního města Prahy, sídlem Mariánské náměstí 2/2, 110 00 Praha 1, se přikazuje, aby ve lhůtě do 15 dnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí žádost stěžovatele ze dne 30. 11. 2015 ve věci „*poskytnutí celého metropolitního plánu, tak jak ho předal IPR pořizovatel*“ vyřídil v souladu se zákonem č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů.

O d ů v o d n ě n í

II.

Stěžovatel (zastupitel hl. m. Prahy za Českou pirátskou stranu a člen výboru pro územní rozvoj a územní plán) požádal Magistrát hl. m. Prahy (dále jen „MHMP“) e-mailem dne 30. 11. 2015 o poskytnutí celého metropolitního plánu tak, jak ho předal Institut plánování a rozvoje hlavního města Prahy (dále jen „IPR“) pořizovateli (dále jen „předmětná informace“). Z žádosti lze dovozovat, že žádost byla podána z titulu zastupitele hl. m. Prahy, a to v souladu s § 51 odst. 3 písm. c) zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o Praze“), který stanoví, že „Člen zastupitelstva hlavního města Prahy má při výkonu své funkce právo požadovat od zaměstnanců hlavního města Prahy zařazených do Magistrátu hlavního města Prahy, jakož i od zaměstnanců právnických osob, které hlavní město Praha založilo nebo zřídilo, informace ve věcech, které souvisejí s výkonem jeho funkce, nestanoví-li zákon jinak.“

MHMP formou sdělení ze dne 7. 12. 2015, č.j. MHMP 2088154/2015, odmítl předmětnou informaci stěžovateli poskytnout a sdělil mu, že jeho žádost nemá náležitosti požadované InfZ.

Stěžovatel dopisem ze dne 15. 12. 2015 nazvaným „*odvolání proti odepření informací*“ brojil proti sdělení MHMP ze dne 7. 12. 2015. Ve svém dopise uvedl, že považuje sdělení MHMP ze dne 7. 12. 2015 za rozhodnutí o neposkytnutí informace ve smyslu InfZ, a proto se ve smyslu tohoto zákona proti tomuto sdělení odvolává.

MHMP svým dopisem ze dne 30. 12. 2015, Č.j. MHMP 2194160/2015, předal věc Ministerstvu s uvedením důvodů, proč odmítl stěžovateli informaci poskytnout.

Ministerstvo reagovalo na předanou věc sdělením ze dne 19. 1. 2016, č.j. MMR-37/2015-81, které bylo adresované stěžovateli a MHMP. V tomto svém sdělení Ministerstvo uvedlo, že nelze slučovat postupy podle zákona o Praze a InfZ. Dále uvedlo, že není příslušným nadřízeným orgánem vzhledem k tomu, že se jedná o věc, která je v samostatné působnosti. S ohledem na to, že zákon o Praze nemá právní úpravu pro poskytování informací podle tohoto zákona, postupovalo Ministerstvo v intencích správního řádu, a to jak po formální stránce, tak ve věci lhůt. Ministerstvo přitom upozornilo stěžovatele, že dle jeho názoru předmětnou informaci lze podřadit pod informace uvedené v § 11 odst. 1 písm. b) InfZ, který upravuje případy, kdy povinný subjekt může omezit poskytnutí informace.

Stěžovatel zaslal Ministerstvu dopis ze dne 27. 1. 2016 nazvaný „*Žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti*“. V tomto dopise stěžovatel uvedl, že se domnívá, že je nadřízený orgán nečinný a požadoval, aby v dané věci bylo postupováno podle § 80 odst. 3 správního řádu. Přitom stěžovatel zřejmě vycházel ze zkrácených lhůt uvedených v InfZ (15 dní), a ne ze lhůt uvedených ve správním řádu (30 dnů).

Stěžovatel dalším dopisem ze dne 2. 2. 2016 nazvaným „*Žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti*“ brojil proti právnímu názoru Ministerstva uvedenému ve sdělení Ministerstva ze dne 19. 1. 2016. Ve své argumentaci poukázal na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 19. 2. 2013, č.j. 8 Aps 5/2012-47, v kterém NSS dospěl k závěru, že na informace poskytované zastupitelům podle zákona o obcích (analogický zákon o Praze) se použije procesní úprava uvedená v InfZ. V tomto dopise stěžovatel také uvedl, že reálným problémem může být určení příslušného nadřízeného správního orgánu. Proto uvedl, že svou žádost také zasílá na Ministerstvo vnitra.

III.

Jak již bylo uvedeno výše, Ministerstvo ve svém sdělení ze dne 19. 1. 2016 vycházelo z toho, že zákon o Praze nemá právní úpravu postupu při vyřizování žádostí o informace poskytované jedním orgánem veřejnoprávní korporace (hl. m. Prahy) členovi jiného orgánu stejné veřejnoprávní korporace (zde zastupiteli hl. města Prahy). Dále vycházelo z Čl. 2 odst. 3 zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů, který stanoví, že „*Státní moc slouží všem občanům a lze ji uplatňovat jen v případech, v mezích a způsoby, které stanoví zákon.*“. V souladu s výše uvedeným Ministerstvo, jako orgán moci výkonné, dospělo k závěru, že není nadáno možnostmi, které jsou dány orgánům moci soudní. Proto postupovalo ve věci sdělení podle obecných ustanovení správního řádu, a ne podle InfZ.

Na základě dopisu stěžovatele ze dne 2. 2. 2016 se Ministerstvo obrátilo na Ministerstvo vnitra, v jehož gesci je jak zákon o Praze, tak InfZ. Účelem konzultace bylo vyjasnit si s gestorem výše uvedených zákonů podle jaké procesní úpravy postupovat v případě neposkytnutí informace podle zákona o Praze a zda se v daném případě jedná o přenesenou nebo samostatnou působnost. Tyto dvě otázky byly klíčové pro vypořádání se s podáním stěžovatele ze dne 2. 2. 2016.

V otázce první Ministerstvo vnitra přisvědčilo, že jako gestor zákonů o veřejnoprávních korporacích se ztotožnilo s názorem NSS uvedeným v rozhodnutí ze dne 19. 2. 2013, č.j. 8 Aps 5/2012-47.

Ministerstvo má na věc jiný právní názor, a to s ohledem na Čl. 2 odst. 3 Ústavy. Pokud mají orgány výkonné moci v případě poskytování informací podle zákonů o veřejnoprávních korporacích postupovat podle InfZ a ne podle obecných pravidel (tak jako v jiných případech, kdy zákon věc neřeší), potom má být v příslušném ustanovení zákona o veřejnoprávní korporaci například odkaz na zvláštní právní předpis. Podle názoru Ministerstva rozhodnutí NSS nemá tu právní sílu, kterou předpokládá Čl. 2 odst. 3 Ústavy (*v mezích a způsoby, které stanoví zákon*). Tomuto názoru Ministerstva svědčí i to, že podle § 82 písm. c) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, je lhůta pro poskytnutí informace zastupiteli v obdobném případě 30 dnů; podle § 34 odst. 1 písm. c) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, je též lhůta pro poskytnutí informace zastupiteli 30 dnů. Zatímco v zákoně o obcích a krajích je lhůta pro poskytnutí informace zastupiteli upravena, v zákoně o Praze tato lhůta není upravena. V případě aplikace InfZ je tato lhůta jen 15 dní.

Protože Ministerstvo vnitra je gestorem obou právních předpisů (zákona o Praze a InfZ), rozhodlo se Ministerstvo podřídit se právnímu názoru Ministerstva vnitra ve věci postupu při poskytování informací podle zákona o Praze.

IV.

Proces pořizování územního plánu je částečně vykonáván v přenesené působnosti (pořizování pořizovatelem) a částečně v samostatné působnosti (např. rozhodování zastupitelstva o zadání, variantách, vydání; uzavření smlouvy o dílo s projektantem, který je obvykle ve smluvním vztahu s příslušnou obcí). Sdílení informací mezi jednotlivými orgány obce je ve většině případů věcí vnitřní organizace obce upravené jejími řídicími dokumenty, které jsou obcí přijímány v samostatné působnosti. Z výše uvedených důvodů není v daném případě zcela zřejmé, zda se jedná o věc v samostatné působnosti, kde by bylo příslušné Ministerstvo vnitra, nebo v přenesené působnosti, kde je v daném případě příslušné Ministerstvo.

Tím, že Ministerstvo i Ministerstvo vnitra dospělo k závěru, že v dané věci se bude procesně postupovat podle InfZ, je zřejmé, že bude třeba v souladu s tímto zákonem postupovat vůči stěžovateli. Proto bylo třeba dořešit otázku věcné příslušnosti mezi Ministerstvem a Ministerstvem vnitra. Řešení sporu o příslušnost podle § 133 správního řádu by bylo v daném případě v rozporu s § 6 správního řádu. V případě, kdy by byla žádost podána podle InfZ, nemělo by Ministerstvo pochybnost o své věcné příslušnosti. Vzhledem k tomu, že i procesně se v daném případě bude postupovat podle InfZ, dohodlo se Ministerstvo a Ministerstvo vnitra, že i v tomto případě je Ministerstvo věcně příslušné.

V.

MHMP při vyřizování žádosti stěžovatele nepostupoval podle InfZ. MHMP sice ve svém sdělení neuvedl, podle jakého ustanovení zákona vydal toto sdělení, ale lze dovozovat, že to bylo podle § 154 - § 158 správního řádu, který upravuje vydávání správních aktů, v případech, kdy se nevede správní řízení. Nadřízený správní orgán pak není nadán pravomocí zrušit tato sdělení v odvolacím řízení. Dle názoru Ministerstva nemůže orgán výkonné moci o své vůli stanovit, že určité sdělení podřízeného správního orgánu je rozhodnutím ve smyslu § 68 správního řádu. V daném případě sdělení MHMP, kterým MHMP odmítl stěžovateli poskytnout předmětnou informaci, nemá ani po formální ani po obsahové stránce všechny náležitosti požadované § 68 správního řádu, který upravuje náležitosti rozhodnutí.

S ohledem na to, že v dané věci má být postupováno podle InfZ a InfZ nepředpokládá vydání sdělení ve věci odmítnutí informace, lze uzavřít, že se jedná o sdělení vydané v rozporu se zákonem.

MHMP ve lhůtě podle § 14 odst. 5 písm. d) nebo § 14 odst. 7 InfZ neposkytnul předmětnou informaci a nebylo vydáno rozhodnutí o odmítnutí žádosti. Tím byla naplněna skutková podstata § 16a odst. 1 písm. b) InfZ.

Z výše uvedených důvodů vyhodnotilo Ministerstvo dopis stěžovatele ze dne 15. 12. 2015 nazvaný „*odvolání proti odepření informací*“ jako stížnost na postup při vyřizování žádosti o informaci podle § 16a InfZ.

Proto Ministerstvo postupovalo podle § 16a odst. 6 písm. b) InfZ a přikázalo MHMP, aby ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí žádost stěžovatele vyřídil. Aby nebylo pochyb, podle jaké procesní normy má přitom MHMP postupovat, Ministerstvo uvedlo i právní předpis, podle kterého má MHMP postupovat při vyřizování žádosti stěžovatele.

VI.

Ministerstvo v této souvislosti upozorňuje, že vidí rozdíl mezi osobou, která žádá o informace podle InfZ a zastupitelem, který žádá o informace podle zákona o veřejnoprávní korporaci. S ohledem na to, že o informace žádá člen jednoho orgánu obce jiný orgán obce, musí být tato skutečnost zohledněna při vyřizování žádosti stěžovatele o předmětnou informaci. Zákonnost odlišného přístupu k žadatelům o informace podle zákona o veřejnoprávních korporacích (obce, kraje a Praha) a k žadatelům podle InfZ, vidí Ministerstvo právě v jejich postavení a funkci v činnosti a rozhodovacích procesech veřejnoprávní korporace.

VII.

Poučení o opravném prostředku:

Proti tomuto rozhodnutí se podle §16a odst. 9 InfZ nelze odvolat.

v. z. *Petr Lepeska*

Ing. Tomáš Sklenář

ředitel odboru územního plánování

Doručí se do datové schránky:

- 1) Magistrát hl. m. Prahy, odbor územní ho rozvoje, Mariánské nám. 2, 110 02 Praha 1, IDS:48ia97h,
- 2) Pan Mikuláš Ferjenčík, Bořivojova 108, 103 00 Praha 3, IDS: i9avjnt.

Vyřizuje: Ing. Vladimír Voldřich, telefon 224862276, e-mail volvlal@mmr.cz